

онѣзи, които бутатъ кесията на дѣдото, иматъ много лошо мнѣние за него и казватъ: много стипца човѣкъ е този дѣдо! Дѣдото казва: „Паритѣ развалятъ човѣка, дѣдовото. Ако ти дамъ пари, ти ще отидешъ да пиешъ, това ще направишъ, онова ще направишъ, ще се развалишъ. Ако искашъ, азъ мога да ти дамъ знания“. И готовъ е този дѣдо, това да ти разпоя, онова да ти разпоя. Но младиятъ, слуша, слуша, току бръкне въ кесията. Този младъ не разбира духа на дѣдото, а дѣдото го разбира. Има млади, които разбиратъ дѣда си, и тогава се образува хармония между млади и стари. Любовь между двама млади не може да съществува. Азъ мога да ви докажа това. Двама млади не може да се обичатъ, но младъ и старъ могатъ да се обичатъ. Между тѣхъ може да се завърже най-хубавата, най-идеалната любовь. Дѣдото слѣдъ 4 — 5 години ще заmine, у него, нѣма никаква користолюбива цѣль къмъ младия. Между дѣдото и младия може да се образува такава връзка, че единиятъ и другиятъ добръ да се разбиратъ. Слѣдователно, между насъ и природата може да се образува най-интимна връзка. Защо? — Природата е стара. Тя носи всички знания, всички богатства въ себе си, и ние, като млади, които сме дошли, на земята да се учимъ, тя е готова да ни послужи. Но и тя си има своя кесия. Щомъ бутнешъ кесията ѝ, тя казва: а, дѣдовото, не може! И като казватъ, че има нѣща невъзможни, вѣрно е. Защо? — Тия богатства сж вѣдни за насъ

Сега, Христосъ се обръща къмъ своитѣ интимни ученици, които Го разбиратъ, и имъ казва: „Да